



Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Beneficiorum Ecclesiasticorum Natvra, Ereptione, Qvalitatibvs Ad Ea Obtinenda Requisitis ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

288. An promotio illegitimi non dispensati ad beneficia sit ipso jure nulla.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74477](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74477)

statem & causam dispensandi rationabilem, & notitiam illegitimitatis, promouet illegitimum ad beneficium vel prelaturam. Sanch. de matrim. l. 8. d. 4. num. 23. Suar. tom. 5. in 3. p. d. 41. l. 3. num. 4. Pass. num. 301. Verumque id est in utroque foro. AA. iidem. Sayr. loc. cit. l. 7. c. 14. num. 12. nisi quod in foro externo debeat dispensatio constare de illegitimitate, & causa rationabili per probationes in eo foro legitimas & sufficientes. Pass. num. 303. Item verum est, etiam si Pontifex ipse promoveat ralem; etsi enim is sine iusta causa dispenseat valide, quia tamen sic non dispensat licite, praesumi non debet dispensatus sine iusta causa. Pass. num. 304.

Quaestio 287. In quo differat legitimatio a dispensatione cum illegitimo?

Respondeo: quod legitimatio habiliter illegitimum universaliter ad omnia iura, a quibus de iure scripto civili vel canonico repellatur; dispensatio autem ad quaedam solum. Azor. 2. p. l. 2. c. 14. q. 1. Tusc. l. c. concl. 220. Item quod legitimatio fit late interpretanda, dispensatio stricte. Pass. num. 306. Porro legitimatio civilis facta a Principe laico non valet ad functiones spirituales & Ecclesiasticas. Suar. tom. 5. d. 50. f. 3.

Quaestio 288. An Electio vel promotio illegitimi non dispensati ad beneficia & praelaturas sit ipso iure nulla?

Respondeo primo: in hoc sensu esse ipso iure nullam, quod ipso iure, siue iuribus id praecipientibus sit annullanda, & valide confirmari nequeat, nisi ab eo, qui super huiusmodi defectu natalium potest dispensare; hoc enim ad minimum probant textus supra adducti, & ille praecipue c. 1. & c. fin. de fil. presbyt. illegitimi beneficium nullatenus habent.

2. Respondeo secundo: probabile est, esse in ipso iure nullam, uti expresse tenent Nav. cons. 4. de fil. presbyt. & in sum. c. 25. nu. 127. Paris. de resign. l. 4. q. 4. num. 13. Peyr. in prael. q. 3. c. 5. num. 132. sicque evincere videtur eo nullatenus, utpote reddens & iudicans actum invalidum, & iure nullum. Sanch. l. 6. de matrim. d. 32. num. 7. & l. 5. in decalog. cap. 15. num. 17. Gratian. discip. forens. tom. 1.

r. 159. num. 18. Unde tenebitur illegitimus, etiam occultissimus, beneficium dimittere, si dispensationem impetrare nequit, quia invalide promotus. Abbas in c. nisi cum pridem. de renunc. num. 16. Sayr. loc. cit. c. 10. num. 37. Azor. loc. cit. c. 4. q. 25. Peyr. loc. cit. num. 131. Nihilominus contrarium satis probabiliter defendit Pass. num. 311. & seq. ed quod cum nullitas actus ipso iure non sequatur ex natura ad prohibitionem superioris aut legis (multa enim facta tenent, quae fieri prohibentur. c. ad Apostolicam. de regul.) locum non habeat; nisi in iure exprimat (poena enim non irrogatur, nisi expresse iure caveatur. Tusc. l. p. concl. 816. n. 4. Barb. axiom. 181. n. 7. in iure autem canon. dicta poena nullitatis ipso iure nullibi exprimat; nullus etiam textus existit, vi cuius declaretur vim significativam illius vocis nullatenus portare in ventre decretum irritans; negentque id ipsum Gloss. in Clem. unicam de sequest. possess. & Gloss. in Clement. unicam. de iure patronatus. Gemin. in c. quoniam. de immunit. Eccles. num. 7. Sylv. v. excommunicatio n. 6. citans Ang. Armil. & c. ad haec, odia sint restringenda, & in poenis benignior fieri debeat interpretatio. reg. in poenis. de reg. iuris in 6. praesertim ubi innocens punitur ob culpam alterius, uti punitur illegitimus ob culpam incontinentiae paternae. Quibus tamen etiam non obstantibus tenet Pass. n. 314. cum communi, peccare illegitimum occultum graviter, acceptando Praelaturam, & teneri dimittere illam, quia semper peccat, dum contra Canones prohibentes eam nullatenus, hoc est nullo tempore haberi a tali, eam habet. Quia tamen hoc ipsum sit praecipuum humanum, ait eum posse retinere beneficium, si non potest sine gravi infamia sui, aut suorum illud dimittere, aut obtinere dispensationem, citatque pro hoc Rodriq.

tom. 1. q. 13. d. 5.

